

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਕਾਲੀ ਚਰਨ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਵੀ ਦੱਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1953 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 45 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਆਰਡਰ 20
ਨਿਯਮ 14 — ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਮਨੀ — ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ — ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼
ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ—ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 14 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ
ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ — ਟੈਂਡਰ, ਦਾ ਮਤਲਬ — ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX) ਸੈਕਸ਼ਨ 38
ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ
ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ
ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਟੈਂਡਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ
ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ
ਗਏ ਸਥਾਨ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ
ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ
ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ
ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇੱਕ
ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ
ਤਿਆਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ
ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ, ਮੌਜੂਦਾ, ਭੌਤਿਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਸਿਰਫ਼ ਬੋਲੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੇਤਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦੇ
ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1953 ਦੇ
ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲੀਅਮ ਆਗਸਟੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ,
ਮਿਤੀ 5 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪੀ. ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹਿਸਾਰ ਦੇ 18 ਅਗਸਤ, 1953, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ 5 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ
ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ
ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ 1953 ਨੂੰ 4
ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 3,655 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ
ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ, ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੀ

ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ, ਮੁਦਈ ਨੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 2,655 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਹੁਣ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਆਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਕੈਫੀਅਤ ਸਰਿਸ਼ਟਾ ਕਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇ"। ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਹਿਲਮਦ ਨੇ ਕੈਫੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 5 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਖਾਸਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਲਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਪਰ, ਮੈਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

5 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਚਾਰੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਫਿਰ ਕਾਲੀ ਚਰਨ ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 18 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ। ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਰਕਮ, ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ-ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 4 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਕੈਫੀਅਤ ਸਰਿਸ਼ਟਾ ਕਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 5 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਉਸਦੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਰਡਰ X X, ਨਿਯਮ 14(1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਖੁਦ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਕਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। 4 ਮਾਰਚ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ, ਕਿ ਹੁਣ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਟੈਂਡਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਨਕਦ ਰਕਮ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਕਿ ਨਕਦ ਰਾਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰਕਮ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਭਾਗ II, ਅਧਿਆਇ 8, ਭਾਗ ਈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 40, 41, 44 ਅਤੇ 45 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 40 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਾਂ ਉਪ-ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 41 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਵਾਊਚਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ 44 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਫਿਰ ਅਹਿਲਮਦ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਹਿਲਮਦ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਫਿਰ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ

ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਲਮ ਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਚਾਲਾਨ" ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਨਾਜ਼ਰ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਸਮੇਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ, ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, "ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮਨੀ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ 4 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੂਟੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ 270-12-0 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 775 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ 18 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 28 ਮਾਰਚ, 1933 ਨੂੰ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ X X I, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਚਲਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਚਲਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਫੀਅਤ ਲਈ ਅਹਿਲਮਦ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਚ ਗਿਆ, ਪਰ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੀਹਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 166 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 148, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:-

“ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 148 ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਪਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਤਮ 'ਐਕਟਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇਮੀਨੇਮ ਗ੍ਰੈਵਿਬਿਟਾ' (ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਕੁੰਜੀਥਾਪਥਮ ਪਿੱਲਈ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਚਲਾਨ ਕੱਟਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿ ਪੈਸੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਖੁਦ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਨ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਬੂਟੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ X XI, ਨਿਯਮ 89 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੂਟੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸਰਦਾਰ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿਚਲੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਪੂਰੀ-ਐਂਪਲਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਨਕਲੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਂ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮਿਸਟਰ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਕੁਇਟੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਾਰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਾਂਗ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਂਡਰ ਸੀ।

"ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਂਡਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:-

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਅਦਾਕਰਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"।

“ਹਰ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:-

(1) ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

(2) ਇਹ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(3) ਜੇਕਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਅਦਾਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

"ਕਈ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਟੈਂਡਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਹ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: (ਦੇਖੋ 86, ਸੀ.ਜੇ.ਐਸ. 558)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਡਰ X X, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਪਾਲਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਪੈਸਾ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਅਬ ਮੁਦੈ ਸੇ ਰਕਮ ਮੁੰਦਰਜਬਲਾ ਹਸਬ ਜ਼ਬਤਾ ਦਖਿਲ ਕਰਵਈ ਜਾਵੇ" (ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸ਼ਿਓਰਾਮ ਬਨਾਮ ਝਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਨਾ 309 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਅੱਗੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

ਮਾਨਯੋਗ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 'ਟੈਂਡਰ' ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੈਸੇ

ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਦਿਖਾ ਕੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਾਮ ਨਿਹਾਲ (2), ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਟੈਂਡਰਿੰਗ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਥੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੁਕਮਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। "

ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲੀਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ-

"ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ: (ਦੇਖੋ ਲੀਕ ਆਨ ਕੰਟਰੈਕਟਸ, 8 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੀ. 666)।

ਚਿੱਟੀ ਆਨ ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਵਿੱਚ, 21 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਖੰਡ I, ਪੀ. 327, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੈਰਾ 636 ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਖੰਡ 8, ਪੰਨਾ. 170, "ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਫਿੰਚ ਬਨਾਮ ਬਰੂਕ (1) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ £1, 12s: 5d ਦਾ ਚੰਗਾ ਟੈਂਡਰ ਸੀ। ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ £1, 12s: 5d ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ" ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਪਰ ਪੈਸੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਟਿੰਡਲ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

"ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋੜੀਂਦਾ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪੈਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। "

ਰੀ ਫਾਰਲੇ ਐਕਸ. ਪੀ. ਡੈਕਸ (1), ਲਾਰਡ ਗ੍ਰਾਮਵਰਥ ਨੇ ਪੀ. 945, ਤੇ ਕਿਹਾ-

"ਹੁਣ, ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਂਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਫਾਰਕੁਹਾਰਸਨ ਬਨਾਮ ਪਰਲ ਅਸੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ (2) ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੰਗਲਟਨ, ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਸੇ, ਜਾਂ ਮਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਇੱਕ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਜਿੰਨਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇੱਕ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ; ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਟੈਂਡਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਕਿਰਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ, ਮੌਜੂਦਾ, ਭੌਤਿਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਲੇ ਗਏ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 52 ਏ ਐਮ. ਜੁਰ. ਪੀ. 219 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੈਮੂਅਲ ਏ. ਪੇਗ ਬਨਾਮ ਹੈਨਰੀ ਐਸ. ਡੇਵਿਸ (1), ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਪਰ ਇੱਕ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਕਮ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਡੇਵਿਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਕੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਇਆ।

ਇੱਥੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਜਾਂ ਹੱਥੀਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਟੈਂਡਰ" ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਟੌਮਕਿਨਸ ਬਨਾਮ ਬੇਟ (2), ਵਰਸੇਸਟ ਡਿਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

"ਇੱਕ 'ਟੈਂਡਰ' ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਸਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਰਟ ਬਨਾਮ ਕਨੌਹ ਆਇਲ (1) ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। "ਟੈਂਡਰ"

ਸਿਰਫ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਮੇਸਰ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (2) ਦਾ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਪੈਸੇ ਦੇ 'ਟੈਂਡਰ' ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਗ੍ਰੀਨ ਕਾਉਂਟੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਮਿਲਰ (3)।

"ਇੱਕ ਕਾਫੀ 'ਟੈਂਡਰ' ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਪਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਉਤਪਾਦਨ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਲੀਸਕ ਬਨਾਮ ਡੀਊ (4), ਐਡੀ ਬਨਾਮ ਡੇਵਿਸ (5), ਅਲਪਰਨ ਬਨਾਮ ਫਰੇਲ (6) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਅਪਣਾਉਣਾ।

ਇੱਕ ਵੈਧ 'ਟੈਂਡਰ' ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਵੈਧ 'ਟੈਂਡਰ' ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ। ਮੌਡੇਲੋ ਬਨਾਮ ਹੈਨੋਵਰ ਟਰੱਸਟ ਕੰਪਨੀ (7)।

ਇੱਕ ਵੈਧ 'ਟੈਂਡਰ' ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸਲ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਭੌਤਿਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦਸਤੀ ਪ੍ਰੋਫਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ ਬਨਾਮ ਵਾਟਸਨ (1)

"ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਦਸਤੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਐਕਟ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬੇਕ-ਮੈਨੀ, ਪੂਲਰ (2)।

ਲਾਅ ਰੇਅ ਰੀਅਲਟੀ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਹੋਟਜ਼ਮੈਨ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇੱਕ 'ਟੈਂਡਰ' ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਇੱਕ ਵੈਧ 'ਟੈਂਡਰ' ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਸਾਵਰ ਲੋਵਾ, (4)।

“ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼” , ਸਥਾਈ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਵਾਲੀਅਮ 41, ਪੀ. 330, et seq. ਦੇ ਰਾਹੀਂ

ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹਮਾਥ ਰਾਏ-ਬਿੰਜਰਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿਰਦਿਆ-ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੀਕ ਆਨ ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, 8ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੀ. 663, ਅਤੇ ਡਿਕਸਨ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (6) ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਉਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਰਕਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। "ਪਰ ਕਨੂੰਨ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਰੋਲਫੇ ਬੀ. ਸਟਾਰਟਅੱਪ ਬਨਾਮ ਮੈਕਡੋਨਲਡ (1)। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯੋਗ ਸੀ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਟੈਂਡਰ ਕਰਕੇ; ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ (ਅਨਕੋਰ ਪ੍ਰਿਸਟ) ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ 'ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਿਊਰੀਅਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ (ਪ੍ਰਤੀ ਕਰ) ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਸਨ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (2)।

ਡਿਕਸਨ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (2) ਵਿੱਚ p 923 'ਤੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਾਡੀ ਖਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਟੋਜ਼ੋਰਾ ਪ੍ਰਿਸਟ) ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯੋਗ ਸੀ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਟੈਂਡਰ ਕਰਕੇ; ਮੁਦਈ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ (ਅਨਕੋਰ ਪ੍ਰਿਸਟ), ਪਰ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਨਕੋਰ ਪ੍ਰਿਸਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫਰਟ ਇਨਕਿਊਰੀਅਮ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ) ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੇ, ਜੇ., ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 212 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ:-

136 ਈ.ਆਰ. 919 ਵਿੱਚ ਲੀਕ ਆਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ, ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਵੈਧ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 38, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਅਸਲ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ।"

ਪਰ ਹਮਥ ਰਾਏ-ਬਿੰਜਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿਰਦਿਆਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਭਾਗਲਪੁਰ ਵਿੱਚ 25 ਅਗਸਤ, 1939 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਸ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਫਿਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਆਰ.ਦਾਸ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ਾਇਦ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦਾ, ਪਰ, ਇਸ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ, ਉਹ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜਣਾ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਹੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਰਕਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਮਾਨਯੋਗ

ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਰਕਮ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ X X, ਨਿਯਮ 14, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਅਗਾਊਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by:- Megha Mahajan